

[Patursson.]

pr. Slup, det giver godt og vel 4 Mill. Kr. Det vil sige, at i vor Fiskeflaade staar nu en Kapital paa 7—8 Mill. Kr. Skulde vi modernisere Flaaden, maatte vi af med disse Skibe, og vi kunde vel ikke vente at faa meget igen af de Millioner. Paa Skibene er der ca. 3 000 Fiskere. Skulde vi nu lægge det om paa den mest moderne Bøv, paa Trawlfiskeri, og skaffe Arbejde til disse 3 000 Fiskere, saa vilde det, da man jo ved, at der gaar ca. 25 Mand pr. Trawler, sige, at vi skulde skaffe 120 Trawlere for at kunne anbringe vore Fiskere om Bord i dem. Nu er Prisen paa Trawlere nok saa forskellig. Den varierer fra 150 000 Kr. for ældre Trawlere op til 500 000 Kr. for moderne Trawlere. Det vil sige, at for at modernisere vort Fiskeri efter engelsk Mønster skal vi skaffe en ny Kapital paa fra 25 til 50 Mill. Kr., og selv om det blev sagt af den højtærede Statsminister, at man vilde være villig til at yde Bistand til at modernisere vort Fiskeri, saa tror jeg ikke, der kan blive Tale om en saa stor Kapitalanbringelse. Foruden det skulde vi have nok saa mange Penge til Driftskapital, saa jeg tror, vi maa se helt bort fra dette.

Vi maa følge Fisken, og jeg skal i den Forbindelse gøre opmærksom paa, at Engelskmændene fisker ikke hele Tiden ved Færøerne, de maa en Del af Tiden søge op til Island, ja, de søger jo ogsaa op til Grønland, Finmarken, Bjørneøen og flere andre Steder.

Det er meget heldigt, at man fra dansk Side ofrer meget paa Havforskningsomraadet. Det er en meget betydningsfuld Opgave. Den koster maaske en Del Penge, men der er allerede fremskaffet ganske betydelige Resultater. Angaaende Torskens Forekomst og Vandring i de nordlige Farvande kan det nu konstateres, at den største Yngleplads er ved Islands Sydkyst. Men den Fisk, som samles ved Islands Sydkyst i Marts og April, er ikke nogen stationær Fisk. Naar den har ynglet paa Bankerne der, saa tager Udlængselen den, og saa tager den paa Vandring. Hvor vandrer den saa hen? Den vandrer dels Nord om Island og Øst om Island, men efter de videnskabelige Resultater, der nu foreligger, saa sker der ogsaa en ganske betydelig Vandring Vest over til Grønland, og af den Strøm af Fisk, der gaar Vest over til Grønland, gaar en Del op langs Grønlands Østkyst, men en væsentlig Del gaar op langs Grønlands Vestkyst. Saa længe denne Islandsfisk ved Grønland holder sig paa passelig Afstand fra Grønlands Terri-

torium, saa er der Adgang for Færingerne til at tage Islandsfisken ved Grønland, men saa snart Islandsfisken kommer indenfor det grønlandske Territorium, er den fredlyst, saa er den kommet ind i et Akvarium, hvor den kan leve fuldstændig uberørt. Den lever der i de skønne grønlandske Omgivelser, mellem de skønne Øer, inde i de skønne Fjorde et dejligt Sommerliv. Der er ingen, der forstyrrer den. Hvad Grønlænderne tager, er bare ganske, ganske forsvindende. Naar den har holdt Sommerferie i de grønlandske Fjorde, trækker den ud igen. Nogle af Fiskene gaar ind i Davisstrædet, hvor de dør af Alderdom, og nogle af dem søger tilbage til Island. Man siger om et Menneske, naar man vil være temmelig drastisk i sine Udtalelser, at han er dum som en Torsk. Nu er disse islandske Torsk vistnok ikke saa dumme endda, i hvert Fald har de et mærkeligt Instinkt. Efter at de har holdt Bryllup i to Maaneder ved Sydisland, tager de paa Rejse til Grønland for at leve i uforstyrret Fred og Ro inde i de grønlandske Fjorde, hvor der er nok af Mad, og hvor de kan have det godt uden at behøve at ty til Dyrebeskyttelsesforeningen, fordi der er en Lov, som hedder Grønlands Monopollov, der værner dem.

Hvis Monopolloven ikke alene forbød Færingerne og andre Fiskere indenfor Statsomraadet at komme indenfor det Territorium, som nu er fastsat, men tillige forbød Islandsfisken at komme indenfor, ja, saa var der ikke noget at sige til det, saa kunde Færingerne tage Fisken udenfor, men en saadan Lov kan vi ikke give, for man har ingen Apparater, som kan hindre Fiskene i at gaa derind. Vi Færingers synes, der er noget abnormt i, at vi ikke kan følge Fiskene der, hvor de gaar hen, navnlig da de ikke i nogen videre Grad tages af de 16 000 Sjæle, der bebor denne umaadelige vidtstrakte Kyst, saa vidtstrakt som en hel Verdensdels. Og saa synes det endda, som om ogsaa Østkysten skal forbeholdes disse 16 000 Grønlændere. Vi tror ikke, det er nogen rigtig Fremgangsmaade, der her følger overfor Grønlænderne. Færingerne mener i al Almindelighed, at hvis der i 1898, da Færingerne første Gang ansøgte om at komme i Samarbejde med Grønlænderne, var kommet et saadant Samarbejde i Gang, saa Grønlænderne havde lært at benytte moderne Redskaber, vilde de være naaet lige saa langt frem, som Færingerne kom i de Aar, da de arbejdede sammen med Englænderne ved Shetlandsøerne. Man kan jo ikke vente, at de, der aldrig kommer med ud i Livet, aldrig kommer sammen